

P.Z. br. 555

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/13-01/309

URBROJ: 65-13-02

Zagreb, 5. prosinca 2013.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Prekršajnog zakona, s Konačnim prijedlogom zakona*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora dostavila Vlada Republike Hrvatske, aktom od 5. prosinca 2013. godine uz prijedlog da se sukladno članku 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora predloženi Zakon donese po hitnom postupku.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Orsata Miljenića, ministra pravosuđa, Sandru Artuković Kunšt, zamjenicu ministra pravosuđa i Sanju Nolu, pomoćnicu ministra pravosuđa.

PREDSJEDNIK

Josip Leko

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/13-01/279

Urbroj: 50301-09/09-13-2

Zagreb, 5. prosinca 2013.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Prekršajnog zakona, s Konačnim prijedlogom zakona

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 85/2010 – pročišćeni tekst) i članaka 172. i 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, broj 81/2013), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Prekršajnog zakona, s Konačnim prijedlogom zakona za hitni postupak.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Orsata Miljenića, ministra pravosuđa, Sandru Artuković Kunšt, zamjenicu ministra pravosuđa i Sanju Nolu, pomoćnicu ministra pravosuđa.

PREDSJEDNIK

Zoran Milanović

1

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA
I DOPUNAMA PREKRŠAJNOG ZAKONA,
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA PREKRŠAJNOG ZAKONA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. podstavka 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 85/2010 – pročišćeni tekst).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Prekršajni zakon donesen je 10. listopada 2007. godine (Narodne novine, broj 107/2007), a stupio je na snagu 1. siječnja 2008. godine. Zakon je izmijenjen i dopunjen u 2013. godini Zakonom o izmjenama i dopunama Prekršajnog zakona (Narodne novine, broj 39/2013) koji je stupio na snagu 1. lipnja 2013. godine, osim odredbi o uskrati dokumenata (članak 152.j) i Registru pravomoćno izrečenih a neuplaćenih novčanih kazni (članak 152.k) koje stupaju na snagu 1. siječnja 2014. godine.

Uvođenje instituta obigatorne uskrate izdavanja ili produljenja valjanosti određenih dokumenata osuđenima koji nisu platili novčanu kaznu, u ovakvom obliku je novost u domaćem prekršajnom pravu, a radi omogućavanja državnim i drugim tijelima da primjenjuju ovu odredbu predviđeno je ustrojavanje Registra neplaćenih kazni (u daljnjem tekstu: Registar). Registar je interaktivna elektronska baza za čiju izgradnju je potrebno vrijeme, pa je zbog toga za odredbe o uskrati dokumenata i Registru određeno da stupaju na snagu 1. siječnja 2014. godine.

Tijekom rada na ustrojavanju Registra, a imajući posebno u vidu da je pravilno funkcioniranje Registra osobito važno, jer ne smije dolaziti do pogrešaka koje bi rezultirale neopravdanim uskratama, uočena su određena rješenja za čiju primjenu je potrebno unijeti izmjene ili dopune i u normativnom dijelu, tj. izmijeniti i dopuniti Prekršajni zakon (npr. u vezi elektroničke isprave, obavještanja Registra tj. unosa podataka u Registar itd.).

Nadalje, sužen je opseg odredbe o uskrati dokumenata (članak 152.j stavak 1.) tako da pravo na sudjelovanje na javnom natječaju u postupcima provođenja javne nabave, osnivanje pravnog subjekta i svaka njegova statusna promjena, osnivanje i registriranje obrta i druge samostalne djelatnosti te dodjeljivanje koncesija i dobivanje subvencija više nisu propisane kao obvezne uskrate temeljem samog Prekršajnog zakona. Ovlast za određenje da li će za takvo ili kakvo drugo pravo ili dokument biti propisana uskrata ostavlja se posebnim zakonima, kao specijaliziranim i stručnim aktima za određeno područje, da primjenom stavka 2. eventualno uskrate određene dokumente ili dozvole ako i kada ocijene da je to iz određenih razloga svrsishodno i moguće odnosno dopušteno u okviru domaćeg prava i pravne stečevine Europske unije.

Novi institut plaćanja polovice novčane kazne ako se plati (odmah) na mjestu počinjenja prekršaja, uveden izmjenama i dopunama koje su na snazi od 1. lipnja 2013. godine, daje dobre rezultate u praksi i pozitivno je ocijenjen od strane ovlaštenih osoba ovlaštenih tužitelja i od samih počinitelja prekršaja koji koriste takvu mogućnost, a sada se proširuje odnosno daje mogućnost plaćanja polovice kazne i onim počiniteljima koji u trenutku zaticanja na mjestu počinjenja prekršaja nemaju (dovoljno) novca da plate kaznu, kao i onim počiniteljima koji po prirodi prekršaja nisu niti mogu biti zatečeni na mjestu počinjenja prekršaja.

Uz navedene najvažnije izmjene i dopune koje se radi pravilnog i učinkovitog funkcioniranja Registra moraju provesti do stupanja na snagu odredbi o uskratama i Registru, koristi se prigoda ojačati normativni okvir sprječavanja nereda na sportskim natjecanjima te ispraviti očite pogreške i nomotehničke nedostatke kao i odgovarajuće uskladiti tekst Prekršajnog zakona s drugim pravnim aktima (npr. u vezi osobnog identifikacijskog broja).

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

IV. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Odredbom članka 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, broj 81/2013) predviđeno je da se zakon, iznimno, može donijeti po hitnom postupku kada to zahtijevaju osobito opravdani razlozi koji u prijedlogu moraju biti posebno obrazloženi. Izmjene i dopune Prekršajnog zakona koje se predlažu ovim zakonom ograničenog su opsega i usmjerene (uglavnom) na nužne zakonodavne intervencije radi pravilnog i učinkovitog funkcioniranja Registra neplaćenih kazni, a odredbe o Registru i s njima povezane odredbe o uskrati određenih dokumenata stupaju na snagu 1. siječnja 2014. godine.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA PREKRŠAJNOG ZAKONA

Članak 1.

U Prekršajnom zakonu (Narodne novine, br. 107/2007 i 39/2013) u članku 1.a iza podstavka 2. briše se točka i dodaju se zarez i podstavak 3. koji glasi:

„- Okvirnom odlukom Vijeća 2002/946/PUP od 28. studenog 2002. o jačanju kaznenog okvira s ciljem sprječavanja olakšavanja neovlaštenog ulaska, tranzita i boravka.“.

Članak 2.

U članku 50. stavku 3. iza riječi: „stavka 1.“ dodaju se riječi: „i stavka 2.“, a iza riječi: „dvije godine“ stavlja se točka i drugi dio rečenice briše se.

Članak 3.

U članku 76.a dodaje se stavak 7. koji glasi:

„(7) Ministar nadležan za pravosuđe u suradnji s ministrom nadležnim za financije pravilnikom će urediti način postupanja s oduzetim predmetima u prekršajnim postupcima koji su postali vlasništvo Republike Hrvatske.“.

Članak 4.

U članku 135. stavku 1. iza riječi: „nasilje u obitelji“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „prekršaju vezanom za sprječavanje nereda na sportskim natjecanjima“.

Članak 5.

U članku 152. stavku 4. zadnja rečenica briše se.

Članak 6.

U članku 152.j stavku 1. točke 3., 4., 5. i 6. brišu se.

Članak 7.

Naslov iznad članka 152.k mijenja se i glasi: „Registar neplaćenih kazni“.

U članku 152.k stavku 2. riječi: „sud i drugo tijelo koje je donijelo odluku obavijestit će o tome Registar“ zamjenjuju se riječima: „bez odgode će se o tome obavijestiti Registar“.

Stavak 3. briše se.

Dosadašnji stavci 4., 5., 6. i 7. postaju stavci 3., 4., 5. i 6.

Članak 8.

U članku 160. stavku 2. točki 4. riječi: „matični broj“ zamjenjuju se riječima: „osobni identifikacijski broj“.

Članak 9.

U članku 171. stavku 1. riječi: „matični broj građana Republike Hrvatske“ zamjenjuju se riječima: „osobni identifikacijski broj“, a riječi: „čime se zanima“ zamjenjuju se s riječju: „zanimanje“.

Članak 10.

U članku 207. iza riječi: „žalbu“ dodaju se riječi: „ili po službenoj dužnosti“.

Članak 11.

U članku 238. stavak 8. uvodna rečenica se mijenja i glasi:

„(8) Rješavajući o žalbi protiv rješenja o odbačaju prigovora nadležni sud rješenjem može:“.

Članak 12.

U članku 239. stavku 2. riječi: „članka 109. stavaka 1. i 2.“ zamjenjuju se riječima: „članka 109. stavka 1. točaka 1. i 2.“.

Članak 13.

U članku 244. stavku 2. riječi: „kazne ili troškova postupka“ zamjenjuju se riječima: „sankcije iz članka 239. stavka 4. ovog Zakona“, a riječi: „kazni ili troškovima postupka“ zamjenjuju se riječima: „sankciji iz članka 239. stavka 4. ovog Zakona“.

Članak 14.

U članku 245. iza stavka 1. dodaju se novi stavci 2. i 3. koji glase:

„(2) Smatrat će se da je novčana kazna iz stavka 1. ovog članka naplaćena na mjestu počinjenja prekršaja ako počinitelj prekršaja nije u trenutku kada je zatečen na mjestu počinjenja prekršaja u mogućnosti platiti novčanu kaznu, a istu plati u roku od tri dana te dokaz o izvršenoj uplati dostavi tijelu koje je utvrdilo prekršaj. Na isti se način može naplatiti i trošak utvrđenja prekršaja putem tehničkih uređaja.

(3) Smatrat će se da je novčana kazna iz stavka 1. ovog članka naplaćena na mjestu počinjenja prekršaja ako počinitelj prekršaja nije utvrđen u trenutku počinjenja prekršaja ili nije zatečen na mjestu počinjenja prekršaja, a novčanu kaznu plati u roku od tri dana od primitka obavijesti o prekršaju te dokaz o izvršenoj uplati dostavi tijelu koje je utvrdilo prekršaj. Na isti se način može naplatiti i trošak utvrđenja prekršaja putem tehničkih uređaja.“.

Dosadašnji stavci 2. do 7. postaju stavci 4. do 9.

U dosadašnjem stavku 4. koji postaje stavak 6. riječi: „stavku 1. i 2.“ zamjenjuju se riječima: „stavku 1., 2., 3 i 4.“.

U dosadašnjem stavku 6. koji postaje stavak 8. riječi: „stavku 1. i 2.“ zamjenjuju se riječima: „stavku 1., 2., 3. i 4.“.

U dosadašnjem stavku 7. koji postaje stavak 9. riječi: „stavku 6.“ zamjenjuju se riječima „stavku 8.“.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 15.

Nadležni ministri su dužni donijeti pravilnik iz članka 3. ovoga Zakona u roku od mjesec dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 16.

Ovaj Zakon objavit će se u Narodnim novinama, a stupa na snagu 1. siječnja 2014. godine.

O B R A Z L O Ž E N J E

Članak 1.

Prekršajni zakon (Narodne novine, broj 107/2007 i 39/2013) notificiran je Vijeću Europske unije i Europskoj komisiji vezano uz preuzimanje Odredbi te je slijedom toga i u skladu s Odlukom o instrumentima za usklađenje zakonodavstva Republike Hrvatske s pravnom stečevinom Europske unije (Narodne novine, broj 93/2011) potrebno unijeti ovu dopunu.

Članak 2.

Izmijenjen je članak 50. stavak 3. na način da se omogućuje da se zakonom kojim se propisuje prekršaj mogu propisati i druge vrste zaštitnih mjera u trajanju od jednog mjeseca do dvije godine. Naime, do sada je trajanje u navedenom vremenu bilo moguće samo za zaštitne mjere iz stavka 1. (obvezno liječenje od ovisnosti, zabrana obavljanja određenih dužnosti ili djelatnosti, zabrana obavljanja određenih djelatnosti ili poslova pravnoj osobi, zabrana stjecanja dozvola, ovlasti, koncesija ili subvencija, zabrana poslovanja s korisnicima državnog i lokalnih proračuna i zabrana upravljanja motornim vozilom) ali ne i za one propisane posebnim zakonima. Na potrebu ovakve izmjene utjecala je praksa. U generalnoj politici nulte tolerancije na nasilje primjerice Zakon o sprečavanju nasilja na sportskim natjecanjima (odnosno zaštitne mjere zabrana prisustvovanja određenim sportskim natjecanjima na području Republike Hrvatske s obvezom javljanja u policijsku postaju) te Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji (odnosno zaštitne mjere zabrane približavanja žrtvi nasilja u obitelji) pokazala se potreba za trajanjem tih mjera u duljem trajanju od jedne godine kako bi one postigle svoju svrhu. Radi navedenog predloženo je da takve mjere sada mogu trajati do dvije godine.

Članak 3.

Uvjeti i postupak prodaje i raspolaganja s predmetima oduzetim u prekršajnim postupcima i drugi načini raspolaganja trajno oduzetim predmetima, kao i njihovo ustupanje tijelu državne vlasti, jedinici lokalne i područne (regionalne) samouprave ili određenoj ustanovi bili su uređeni Pravilnikom o raspolaganju s predmetima oduzetim u prekršajnim postupcima (Narodne novine, br. 179/2003 i 57/2004). Taj Pravilnik donijet je na temelju članka 185. Zakona o prekršajima (Narodne novine, br. 88/2002, 122/2002, 187/2003, 105/2004 i 127/2004) koji je prestao važiti 1. siječnja 2008. godine kad je na snagu stupio važeći Prekršajni zakon (Narodne novine, br. 107/2007 i 39/2013), koji međutim nije propisao pravnu osnovu za donošenje odgovarajućeg pravilnika. Tako je ostalo normativno neuređeno postupanje s predmetima i sredstvima koji su bili namijenjeni ili uporabljeni za počinjenje prekršaja ili su nastali njegovim počinjenjem i kao takvi su oduzeti i postali vlasništvo Republike Hrvatske, što se ovim člankom sada normativno uređuje.

Članak 4.

Pored navođenja prekršaja vezanih za javni red i mir i prekršaja nasilja u obitelji izravnim navođenjem prekršaja vezanih za sprječavanje nereda na sportskim natjecanjima u članku 135. stavku 1. naglašava se značaj tih prekršaja kao prekršaja koji izravno utječu na stanje javne sigurnosti i osobnu sigurnost građana. Pored toga, otvara se mogućnost da sud na prijedlog ovlaštenog tužitelja ili sam odredi zadržavanje takve osobe ukoliko postoji jedan od tri uvjeta navedenih u spomenutom stavku. Takvim zadržavanjem izravno se uvjetuje mogućnost da policija počinitelja takvog prekršaja uhiti ukoliko ga zatekne u počinjenju, a ostvaruje se i jedan od uvjeta da se protiv uhićenika, odnosno okrivljenika kojem je određeno zadržavanje u smislu članka 221. Prekršajnog zakona provede žurni postupak, što je u

pogledu nulte tolerancije prema nasilnicima ujedno i značajan segment u ukupnoj politici suzbijanja nasilja na sportskim natjecanjima.

Članak 5.

Predlaže se iz razloga što je sukladno odredbama Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima Nalog za naplatu na novčanim sredstvima osuđenika osnova za plaćanje temeljem koje Financijska agencija - FINA provodi prisilnu naplatu. Dužnost je FINE provoditi ovrhu na novčanim sredstvima optuženika/ovršenika temeljem osnove za plaćanje pa nije potrebno da se uz osnovu za plaćanje dostavlja i odluka o prekršaju budući da FINA po njoj ne postupa. Naime, dostava odluke o prekršaju uz nalog za naplatu na novčanim sredstvima osuđenika stvara samo dodatne probleme u postupanju iz razloga što je odredbom zakona (članak 152. stavak 4.) propisano da se ista dostavlja kao ovjereni prijepis, s klauzulom pravomoćnosti. Budući da je postupak prisilne naplate strogo formalni postupak, u slučaju ako odluka o prekršaju nije bila u skladu sa zakonskom odredbom (ako nije bila dostavljena kao ovjereni prijepis ili/i s klauzulom pravomoćnosti), FINA je sukladno odredbama Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima i sukladno članku 4. Pravilnika o načinu i postupku provedbe ovrhe na novčanim sredstvima dužna vratiti nalog za naplatu zajedno s odlukom o prekršaju uz obrazloženje da osnova za plaćanje nije u skladu sa zakonskim propisima te da FINA po istoj ne može postupiti. Povrat nepodobne osnove za plaćanje vraća se podnositelju osnove uz naknadu.

Članak 6.

Odredbe članka 152.j stavka 1. u točkama 3., 4., 5. i 6. se brišu. Time uskrata dokumenata i dozvola koje su (bile) navedene u točkama koje se brišu ne predstavljaju više obvezne uskrate temeljem samog Prekršajnog zakona. Tako je u potpunosti ostavljena sloboda posebnim zakonima, kao specijaliziranim i stručnim aktima za određeno područje, da primjenom stavka 2. eventualno uskrate određene dokumente ili dozvole ako i kada ocijene da je to iz određenih razloga svrsishodno i moguće odnosno dopušteno u okviru domaćeg prava i pravne stečevine Europske unije.

Članak 7.

Naslov se mijenja iz „Registar pravomoćno izrečenih a neuplaćenih novčanih kazni“ u „Registar neplaćenih kazni“ zbog jednostavnijeg korištenja imena, uz zadržavanje dovoljne jasnoće i preciznosti. Učinkovitim funkcioniranjem Registra (što će se, između ostalog postići tehničkim sredstvima elektroničkog povezivanja) otpada potreba nametanja obveze sudu ili drugom tijelu koje je donijelo pravomoćnu odluku da o njoj obavijesti Registar, jer će Registar o tome biti obaviješten (bez odgode) uparivanjem podataka s Prekršajnom evidencijom koju vodi Ministarstvo pravosuđa, a koja već sadrži podatke koji su u evidenciju unijeti od strane suda ili drugog tijela koje je donijelo pravomoćnu prekršajnu odluku.

Članci 8. i 9.

Tekst članaka se djelomično mijenja zbog uvođenja u pravni promet osobnog identifikacijskog broja umjesto matičnog broja za pravne osobe odnosno matičnog broja građana Republike Hrvatske za fizičke osobe.

Članak 10.

Predloženom dopunom članka 207. omogućava se drugostupanjskom sudu da i po službenoj dužnosti preinači prvostupanjsku presudu pod uvjetima i iz razloga određenih istom odredbom. Naime, sada drugostupanjski sud ne mora ovisiti o navodima žalbe, već kada utvrdi razloge određene u odredbi članka 207., može preinačiti presudu i ako se žalitelj nije

pozivao na predmetne povrede.

Članak 11.

O žalbi protiv rješenja o odbačaju prigovora ne odlučuje uvijek prekršajni sud iz članka 94. stavka 2. Prekršajnog zakona, jer taj sud odlučuje o žalbi protiv rješenja kojim je prigovor odbačen onda kada je prigovor podnesen zbog odluke o sankciji i drugih izrečenih mjera (članak 94. stavak 4. Prekršajnog zakona). Stoga se predlaže izmjena tako što se koristi neutralan izričaj „nadležni sud“ jer način odlučivanja koji se u odredbi propisuje jednak je i kada o žalbi odlučuje prekršajni sud iz članka 94. stavka 2. kao i kada odlučuje Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske.

Članak 12.

Ispravlja se neprecizno upućivanje na članak 109. stavak 1. (koji sadrži točke od 1. do 4.) kada se određuje koji su od ovlaštenih tužitelja ujedno ovlašteni i za izdavanje obveznog prekršajnog naloga, jer su to samo ovlašteni tužitelji iz članka 109. stavka 1. točaka 1. i 2.

Članak 13.

Radi se o promjeni odnosno dopuni koja slijedi posljednje izmjene i dopune Prekršajnog zakona (Narodne novine, broj 39/2013). koje su proširile sankcije koje se mogu izreći uz obvezni prekršajni nalog. Tako se sada uz obavezni prekršajni nalog, pored kazne i paušalnog troška izdavanja naloga, može izreći i oduzimanje predmeta prekršaja, oduzimanje imovinske koristi, a za prekršaj za koji je propisana novčana kazna iznad 2.000,00 kuna može se uz obvezni prekršajni nalog izreći i zaštitna mjera zabrane upravljanja motornim vozilom, a to su sankcije navedene u članku 239. stavka 4. Prekršajnog zakona.

Članak 14.

Članku 245. predloženim izmjenama dodaju se stavci 2. i 3. kojima se omogućuje plaćanja polovice kazne i onim počiniteljima koji u trenutku zaticanja na mjestu počinjenja prekršaja nemaju (dovoljno) novca da plate kaznu, kao i onim počiniteljima koji po prirodi prekršaja (npr. prekoračenja brzine izmjerene uporabom tehničkih uređaja, prometnog prekršaja snimljenog nadzornom kamerom ili nepropisnog parkiranja vozila) ne mogu biti zatečeni na mjestu počinjenja prekršaja a sve kako ti počinitelji ne bi bili zbog okolnosti na koje ne mogu utjecati (pomankanje novaca, ne zaticanje na mjestu počinjenja prekršaja) stavljeni u nepovoljniji položaj zbog nemogućnosti plaćanja kazne u pola manjem iznosu od propisanog iznosa. Naime, odredba stavka 1. članka 245. o plaćanju polovice novčane kazne ako se plati (odmah) na mjestu počinjenja prekršaja daje dobre rezultate u praksi i pozitivno je ocijenjena kako od strane ovlaštenih osoba ovlaštenih tužitelja tako i od samih počinitelja prekršaja koji koriste takvu mogućnost. Radi navedenog predlaže se dodavanje navedenih stavaka. Stavkom 2. propisano je kada će se smatrati da je kazna plaćena na mjestu počinjenja prekršaja u slučaju ako počinitelj prekršaja nije u trenutku kada je zatečen na mjestu počinjenja prekršaja u mogućnosti platiti novčanu kaznu jer nema uopće novca ili ga nema u dovoljnom iznosu za plaćanje kazne. U tim slučajevima smatrat će se da je novčana kazna naplaćena na mjestu počinjenja prekršaja ako su kumulativno ispunjena dva uvjeta. Prvo, da počinitelj prekršaja novčanu kaznu plati u roku od tri dana od trenutka zaticanja u počinjenju prekršaja i drugo, da dokaz o izvršenoj uplati u istom roku dostavi tijelu koje je utvrdilo prekršaj. Neispunjavanjem bilo kojeg od ta dva uvjeta smatrat će se da kazna nije plaćena na mjestu počinjenja. Tu je važno napomenuti da se ova pogodnost odnosi samo na počinitelje koji nisu u mogućnosti platiti novčanu kaznu jer nema uopće novaca kod sebe ili ga nemaju u dovoljnom iznosu za plaćanje kazne a ne na počinitelje prekršaja koji jasno izraze volju da ne žele platiti kaznu na mjestu počinjenja prekršaja. Njima će se, kao i do sada, kad postoje zakonski uvjeti izdavati

obvezni prekršajni nalog u kojem će im biti naloženo plaćanje kazne za počinjeni prekršaj u punom iznosu. Stavkom 3. propisano je da će se uz pretpostavku kumulativnog ispunjenja ista dva uvjeta (kao i u stavku 2.) smatrati da je kazna plaćena na mjestu počinjenja prekršaja ali u odnosu na počinitelje koji nisu zatečeni na mjestu počinjenja prekršaja. U ovom slučaju rok od tri dana za plaćanje te kazne teče od trenutka kada je počinitelj primio obavijesti o počinjenom prekršaju. U preostalim stavcima (4., 6. i 7.) izvršene su izmjene koje se odnose na njihovu prenumeraciju i pozivanje u njima na druge stavke iz istog članka, sve sukladno izmijenjenoj numeraciji stavaka zbog dodavanja dva nova stavka.

Članak 15.

Ovim se člankom propisuje dužnost nadležnih ministara da donesu predmetni pravilnik i rok u kojem su to dužni učiniti.

Članak 16.

Određuje se stupanje Zakona na snagu.

**TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA
KOJE SE MIJENJAJU ODNOSNO DOPUNJUJU**

Članak 1.a

Ovaj Zakon sadrži odredbe usklađene sa sljedećim aktima Europske unije:

- Direktivom 2010/64 od 20. listopada 2010. o pravu na tumačenje i prijevod u kaznenom postupku,
- Direktivom 2012/13/EU od 22. svibnja 2012. o pravu na informaciju u kaznenom postupku.

Članak 50.

(1) Zaštitne mjere su:

1. obvezno liječenje od ovisnosti,
2. zabrana obavljanja određenih dužnosti ili djelatnosti,
3. zabrana obavljanja određenih djelatnosti ili poslova pravnoj osobi,
4. zabrana stjecanja dozvola, ovlasti, koncesija ili subvencija,
5. zabrana poslovanja s korisnicima državnog i lokalnih proračuna,
6. zabrana upravljanja motornim vozilom.

(2) Osim zaštitnih mjera iz stavka 1. ovoga članka, zakonom kojim se propisuje prekršaj mogu se propisati i druge vrste zaštitnih mjera.

(3) Zaštitne mjere iz stavka 1. ovoga članka mogu se propisati u trajanju od jednog mjeseca do dvije godine, a zaštitne mjere iz stavka 2. ovoga članka u trajanju od jednog mjeseca do jedne godine.

(4) Zaštitne mjere za okrivljenika fizičku osobu primjenjive su i na odgovornu osobu u pravnoj osobi, obrtnika ili osobu koja obavlja drugu samostalnu djelatnost

Članak 76.a

(1) Predmeti i sredstva koji su bili namijenjeni ili uporabljeni za počinjenje prekršaja ili su nastali njegovim počinjenjem oduzet će se ako postoji opasnost da će se ponovno uporabiti za počinjenje prekršaja. Sud može oduzeti predmete i sredstva i kada je njihovo oduzimanje potrebno radi zaštite opće sigurnosti, javnog poretka, zaštite zdravlja ljudi ili iz moralnih razloga.

(2) Ako su ispunjene pretpostavke iz stavka 1. ovoga članka, sud će oduzeti predmete i sredstva i kada postupak nije završen osuđujućom presudom.

(3) Predmeti koje prema zakonu okrivljenik ili druga osoba ne može posjedovati ili predmeti čije je posjedovanje ili promet zabranjen ili ograničen ili predmeti namijenjeni prometu, ali se u promet mogu pustiti samo pod posebnim uvjetima (s nadzornim markicama i slično), oduzet će se i kad postupak nije završen osuđujućom presudom. Sud može na prijedlog ovlaštenog tužitelja narediti njihovo uništenje i prije završetka postupka.

(4) Oduzeti predmeti i sredstva postaju vlasništvo Republike Hrvatske. To ne utječe na pravo trećih osoba za naknadu štete prema počinitelju zbog oduzetog predmeta ili sredstva. Vlasnik oduzetog predmeta ili sredstva koji nije počinitelj djela ima pravo na povrat predmeta i sredstva ili naknadu njihove tržišne vrijednosti iz državnog proračuna, osim ako je najmanje krajnjom nepažnjom pridonio da predmet ili sredstvo bude namijenjeno ili uporabljeno za počinjenje prekršaja ili da nastane njegovim počinjenjem ili ako je pribavio predmet ili sredstvo znajući za okolnosti koje omogućuju njegovo oduzimanje.

(5) Zakonom se može propisati obvezno oduzimanje predmeta ili sredstva, u kojem slučaju vlasnik nema pravo na naknadu iz državnog proračuna, ako posebnim zakonom nije drukčije određeno.

(6) Sud može na prijedlog ovlaštenog tužitelja narediti uništenje predmeta ili sredstava i prije završetka postupka ako utvrdi da predstavljaju izravnu opasnost za život i zdravlje.

Članak 135.

(1) Ako je protiv određene osobe podnesen optužni prijedlog za prekršaj propisan zakonom, a radi se o prekršaju protiv javnog reda i mira, prekršaju vezanom za nasilje u obitelji ili prekršaju za koji se može izreći kazna zatvora ili novčana kazna veća od 10.000 kuna, sud može sam ili na prijedlog tužitelja, nakon što je ispitao okrivljenika i utvrdio da ne postoje razlozi za odbacivanje optužnog prijedloga iz članka 161. ovoga Zakona, odrediti zadržavanje te osobe ako:

1. postoje okolnosti koje upućuju na opasnost da će pobjeći (krije se i dr.),
2. postoji opasnost da će uništiti, sakriti, izmijeniti ili krivotvoriti dokaze ili tragove važne za prekršajni postupak ili da će ometati prekršajni postupak utjecajem na svjedoke ili sudionike,
3. osobite okolnosti opravdavaju bojazan da će ponoviti istovrsni prekršaj.

(2) Zadržavanje određeno prema stavku 1. ovoga članka može trajati dok za to postoje razlozi zbog kojih je određeno ali ne dulje od petnaest dana računajući u to i vrijeme uhićenja, a protiv maloljetnika zadržavanje može trajati dvadesetčetiri sata računajući od časa kada je zadržavanje odredio sud.

(3) Nakon donesene nepravomoćne presude, protiv okrivljenika se može produljiti ili odrediti zadržavanje ako je izrečena kazna zatvora ili maloljetnički zatvor a osobite okolnosti opravdavaju bojazan da će počinuti istovrsni prekršaj.

(4) Zadržavanje prema stavku 3. ovoga članka može trajati petnaest dana ali ne dulje od izrečene kazne, a okrivljenika se na njegov zahtjev može uputiti na izdržavanje izrečene kazne i prije pravomoćnosti presude.

(5) Ako se okrivljenik u času pravomoćnosti presude nalazi u zadržavanju, ostat će u zadržavanju do upućivanja na izdržavanje kazne, a najdulje do isteka trajanja izrečene kazne.

(6) Zadržavanje prema stavku 1. i 3. ovoga članka se određuje ili produljuje pisanim i obrazloženim rješenjem koje se predaje odmah zadržanom okrivljeniku. U spisu se naznačuje vrijeme predaje rješenja a okrivljenik to potvrđuje svojim potpisom.

(7) Protiv rješenja kojim se određuje ili produljuje zadržavanje okrivljenik ima pravo žalbe u roku od 48 sati. Žalba ne odgađa izvršenje rješenja.

(8) Sud u predmetu u kojem je određeno zadržavanje postupa naročito žurno te pazi po službenoj dužnosti jesu li prestali razlozi i zakonski uvjeti za daljnje trajanje zadržavanja i u tom slučaju odmah ukida zadržavanje.

(9) Kada odredi protiv okrivljenika zadržavanje, sud će postupiti na način propisan u članku 134. stavku 2. točki 2. i 3. ovoga Zakona.

(10) Protiv rješenja kojim se odbija prijedlog za određivanje ili produljenje zadržavanja i rješenja kojim se ukida zadržavanje nije dopuštena žalba.

(11) Ukupno trajanje zadržavanja u prekršajnom postupku ne može biti dulje od 15 dana prije donošenja nepravomoćne presude te još najviše 15 dana nakon donošenja nepravomoćne presude prema stavku 3. ovoga članka, osim u slučaju iz stavka 12. ovoga članka i članka 136. ovoga Zakona.

(12) Ako Visoki prekršajni sud ukine nepravomoćnu presudu i predmet vrati na ponovno suđenje, ispitat će postoji li i dalje osnova za zadržavanje okrivljenika iz stavka 3. ovoga članka i može produljiti zadržavanje najviše do petnaest dana. Takvo zadržavanje može se, osim ako nije riječ o osobi iz članka 136. stavka 1. ovoga Zakona, odrediti samo jedanput u

tijeku trajanja postupka, a njegovo trajanje nije ograničeno prema stavku 11. ovoga članka. U odnosu na osobu iz članka 136. stavka 1. ovoga Zakona takvo zadržavanje može trajati ukupno najdulje 30 dana preko roka iz stavka 11. ovoga članka.

Članak 152.

(1) Sud mjesta prebivališta osuđenika, kojem je pravomoćnom presudom izrečena kazna zatvora, rješenjem ga upućuje u ustanovu za izdržavanje kazne zatvora nadležnoj prema posebnom zakonu.

(2) Kada je pravomoćnu presudu iz stavka 1. ovoga članka donio drugi sud, taj sud će presudu s klauzulom pravomoćnosti dostaviti sudu iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Novčana kazna smatrat će se u cjelini plaćenom ako osuđena osoba plati dvije trećine izrečene novčane kazne u roku određenom odlukom kojom je ta kazna izrečena.

(4) Ako osuđena fizička osoba nije postupila prema stavku 3. ovoga članka ili nije u roku iz odluke o prekršaju u cijelosti ili djelomično uplatila troškove prekršajnog postupka ili oduzetu imovinsku korist ili osuđena pravna osoba nije u roku određenom odlukom o prekršaju uplatila novčanu kaznu ili troškove prekršajnog postupka ili oduzetu imovinsku korist, sud ili drugo tijelo koji su u prvom stupnju donijeli o tome pravomoćnu odluku podnijet će tijelu nadležnom za ovrhu nalog za naplatu na novčanim sredstvima osuđenika sukladno posebnom zakonu. Uz nalog dostavit će se ovjereni prijepis odluke o prekršaju s klauzulom pravomoćnosti.

(5) Ako tijelo nadležno za ovrhu nije punoljetnom osuđeniku fizičkoj osobi u cjelini ili djelomično naplatilo novčanu kaznu iznad 2.000,00 kuna u roku od dvije godine od primitka naloga iz stavka 4. ovoga članka, odmah će o tome na odgovarajući način obavijestiti podnositelja naloga.

(6) U slučaju iz stavka 5. ovoga članka, sud iz stavka 1. ovoga članka će rješenjem zamijeniti novčanu kaznu radom za opće dobro prema članku 34. stavku 6. ovoga Zakona i uputiti osuđenika na izvršenje rada za opće dobro. Rješenjem će se odrediti i zamjena neplaćene novčane kazne zatvorom za slučaj da osuđenik ne prihvati rad za opće dobro (članak 152.c ovog Zakona).

(7) Sud koji nije nadležan za postupanje prema stavku 6. ovoga članka i tijelo državne uprave koje je donijelo odluku o prekršaju dostavit će sudu iz stavka 1. ovoga članka ovjereni prijepis odluke o prekršaju s klauzulom pravomoćnosti i obavijest tijela nadležnog za ovrhu radi postupanja toga suda prema stavku 6. ovoga članka.

(8) Sud koji je donio rješenje o zamjeni novčane kazne radom za opće dobro ili zatvorom nadležan je za njegovo izvršenje i u slučaju kada je osuđenik nakon donošenja rješenja promijenio prebivalište.

(9) Nakon smrti osuđenika ne pokreće se postupak prema ovome članku a ako je osuđenik umro u tijeku postupka rješenjem će sud obustaviti postupak. Ako je postupak pokrenut na prijedlog tijela državne uprave rješenjem će se odbaciti zahtjev.

(10) Ako tijelo nadležno za ovrhu nije od osuđenika fizičke osobe novčanu kaznu do 2.000,00 kuna, pravne osobe, fizičke osobe obrtnika i fizičke osobe koja obavlja drugu samostalnu djelatnost u cjelini ili djelomično naplatilo novčanu kaznu, troškove postupka ili oduzetu imovinsku korist u roku od dvije godine od primitka naloga iz stavka 4. ovoga članka, odmah će o tome na odgovarajući način obavijestiti podnositelja naloga.

(11) Kada primi obavijest iz stavka 10. ovog članka, tijelo postupka će od Porezne uprave zatražiti da provede ovrhu na drugoj imovini osuđenika.

(12) Ako osuđenik koji nema prebivalište ili stalni boravak u Republici Hrvatskoj ne uplati novčanu kaznu u ostavljenom roku iz odluke o prekršaju, sud koji je donio presudu rješenjem će je odmah zamijeniti zatvorom, prema odredbama ovoga Zakona. Kada je odluku o

prekršaju donijelo tijelo državne uprave, na prijedlog toga tijela rješenje donosi nadležni prekršajni sud. Žalba protiv rješenja o zamijeni ne odgađa izvršenje rješenja

Članak 152.j

(1) Osuđeniku koji u roku iz odluke o prekršaju ne uplati pravomoćno izrečenu novčanu kaznu uskratit će se:

1. izdavanje vozačke dozvole ili produljenje njezine valjanosti,
2. registracija motornog vozila ili produljenje registracije motornog vozila,
3. sudjelovanje na javnom natječaju u postupcima provođenja javne nabave,
4. osnivanje pravnog subjekta i svaka njegova statusna promjena,
5. osnivanje i registriranje obrta i druge samostalne djelatnosti,
6. dodjeljivanje koncesija i dobivanje subvencija.

(2) Posebnim se zakonom može propisati uskrata i drugih dokumenata i dozvola uz one iz stavka 1. ovoga članka, pri čemu se ne smiju uskratiti potvrde iz evidencija koje se tiču osobnih (statusnih) prava, ili onih koje služe slobodi kretanja, ostvarivanju prava iz rada, mirovinskog i socijalnog osiguranja ili čijim bi se neizdavanjem ugrozilo zdravlje ili sigurnost osoba.

Registar pravomoćno izrečenih a neuplaćenih novčanih kazni

Članak 152.k

(1) Radi mogućeg postupanja tijela državne uprave prema članku 152.j ovoga Zakona, ministarstvo nadležno za pravosuđe ustrojiti će Registar izrečenih, a u ostavljenom roku neuplaćenih novčanih kazni (u nastavku: Registar).

(2) Kada odluka o prekršaju postane pravomoćna, a osuđena osoba kojoj je kazna izrečena ne uplati istu u roku određenom odlukom o prekršaju, sud i drugo tijelo koje je donijelo odluku obavijestiti će o tome Registar.

(3) Uz obavijest iz stavka 2. ovoga članka dostaviti će se pravomoćna odluka o prekršaju, uz naznaku kada nastupa zastara prava na izvršenje novčane kazne.

(4) Kada primi obavijesti iz stavaka 2. i 3. ovoga članka, Registar unosi te podatke u jedinstvenu elektroničku bazu izrečenih, a neuplaćenih novčanih kazni.

(5) Ako osuđena osoba u međuvremenu uplati novčanu kaznu ili je tijelo nadležno za ovrhu naplati, bez odgode će se o tome obavijestiti Registar.

(6) Ministar nadležan za poslove pravosuđa donijeti će provedbeni propis o načinu dostave podataka u Registar, unosa podataka u Registar brisanja podataka iz Registra te pravu pristupa u Registar i uvjete i način korištenja podataka iz Registra.

(7) Uskrata može trajati do plaćanja novčane kazne, njezine prisilne naplate, a najdulje do nastupanja zastare izvršenja

Članak 160.

(1) Ako ovim Zakonom nije drukčije određeno, prekršajni se postupak može voditi samo na temelju podnesenog optužnog prijedloga ovlaštenog tužitelja.

(2) Optužni prijedlog sadrži:

1. Podatke o tužitelju i to: naziv državnog tijela ili pravne osobe, odnosno ime i prezime tužitelja fizičke osobe te adresu tužitelja,

2. za počinitelja prekršaja fizičku osobu ime i prezime s osobnim podacima (članak 171. stavak 1.), je li u zadržavanju i točno od kada a ako je pušten na slobodu u kojem vremenu je bio lišen slobode, primjenjuje li se koja od mjera opreza i od kada,
 3. za počinitelja prekršaja fizičku osobu obrtnika i osobu koja se bavi drugom samostalnom djelatnošću osim podataka iz stavka 2. točke 2. ovoga članka još točan naziv obrta ili djelatnosti, sjedište i mjesto upisa obrta ili druge samostalne djelatnosti,
 4. za počinitelja prekršaja pravnu osobu i druge subjekte izjednačene s pravnim osobama njezin točan naziv, sjedište i matični broj, ime i prezime njezina predstavnika, vrijeme rođenja i adresu stanovanja, državljanstvo, državu izdavanja putovnice i broj putovnice ukoliko je stranac te primjenjuje li se koja od mjera opreza i od kada,
 5. činjenični opis radnje prekršaja iz koje proistječe zakonsko obilježje prekršaja,
 6. vrijeme i mjesto počinjenja prekršaja, sredstvo kojim je počinjen prekršaj te i ostale bitne okolnosti za točno određenje prekršaja,
 7. zakonski naziv prekršaja i propis kojim je određen,
 8. prijedlog o dokazima koje treba provesti na glavnoj raspravi, naznaku imena svjedoka i drugih čije se ispitivanje predlaže, spisa koje treba pročitati i predmeta koji služe za utvrđivanje činjenica, s kratkim obrazloženjem optužnog prijedloga. Tužitelj u optužnom prijedlogu može predložiti vrstu, visinu i trajanje sankcije. Takav prijedlog ne obvezuje sud.
 9. pisanu obavijest iz članka 109.a stavka 1. i 2. ovoga Zakona,
 10. podatak ovlaštenog tužitelja je li protiv počinitelja podnesena i kaznena prijava u vezi s istim događajem.
- (3) Jednim optužnim prijedlogom može se obuhvatiti više prekršaja ili više okrivljenika samo ako se prema odredbama članka 99. ovoga Zakona može provesti jedinstven postupak i donijeti jedna odluka o prekršaju.
- (4) Optužni se prijedlog dostavlja nadležnom sudu u onoliko primjeraka koliko ima okrivljenika i jedan primjerak za sud.

Članak 171.

- (1) Kad se okrivljenik prvi put ispituje, pitat će se za ime i prezime, nadimak ako ga ima, ime i prezime roditelja, djevojačko obiteljsko ime majke, gdje je rođen, gdje stanuje, dan, mjesec i godinu rođenja, čiji je državljanin, koji mu je matični broj građana Republike Hrvatske, čime se zanima, kakve su mu obiteljske prilike, zna li pisati, kakve je škole završio, je li odlikovan, kakva je imovna stanja, je li kad i zašto prekršajno ili kazneno osuđivan, je li i kad izrečenu kaznu izdržao, vodi li se protiv njega postupak za koji drugi prekršaj ili kazneno djelo, a ako je maloljetan i tko mu je zakonski zastupnik. Okrivljenik će se pitati i za druge osobne podatke ako je to od važnosti za postupak. Okrivljenik će se poučiti da je dužan odazvati se pozivu i odmah priopćiti svaku promjenu adrese ili namjeru da promijeni boravište, a upozorit će se i na posljedice ako prema tome ne postupi.
- (2) Kad se prvi put ispituje okrivljenik će se upozoriti da nije dužan iznijeti svoju obranu niti odgovarati na pitanja, što će se unijeti u zapisnik.
- (3) Okrivljenik se ispituje usmeno. Pri ispitivanju okrivljeniku se može dopustiti da se služi svojim bilješkama.
- (4) Pri ispitivanju treba okrivljeniku omogućiti da se u neometanom izlaganju očituje o svim okolnostima koje ga terete i da iznese sve činjenice koje mu služe za obranu.
- (5) Kad okrivljenik završi iskaz, postaviti će mu se pitanja ako je potrebno da se popune praznine ili otklone proturječnosti i nejasnoće u njegovu izlaganju.
- (6) Ispitivanje treba obavljati tako da se u potpunosti poštuje osoba okrivljenika.
- (7) Prema okrivljeniku se ne smije upotrijebiti sila, prijetnja ili druga slična sredstva da bi se došlo do njegove izjave ili priznanja.

(8) Ako je postupljeno suprotno odredbama stavka 2. i 7. ovoga članka, iskaz okrivljenika ne može se upotrijebiti kao dokaz u prekršajnom postupku.

(9) Ako okrivljenik ne boravi i nema prebivalište na području suda koji vodi prekršajni postupak, može ga se ispitati zamolbenim putem pred sudom gdje boravi ili ima prebivalište.

Članak 207.

Drugostupanjski će sud, prihvaćajući žalbu presudom preinačiti prvostupanjsku presudu ako utvrđeno činjenično stanje iz izreke prvostupanjske presude prihvati pravilnim i potpuno utvrđenim i da se s obzirom na to utvrđeno činjenično stanje po pravilnoj primjeni zakona ima donijeti drukčija presuda, a prema stanju stvari i u slučaju povreda iz članka 195. stavka 1. točke 6. i 9. ovoga Zakona.

Članak 238.

(1) Nepravodoban i nedopušten prigovor rješenjem će odbaciti izdavatelj prekršajnog naloga.

(2) Prigovor će se kao nepravodoban odbaciti ako je od ovlaštene osobe podnesen nakon isteka ovim Zakonom propisanog roka za podnošenje prigovora.

(3) Prigovor će se kao nedopušten odbaciti ako je podnesen od podnositelja koji nije na to ovlašten, sukladno članku 235. stavku 1. ovoga Zakona.

(4) Prigovor za koji se ne može utvrditi na koji se prekršajni nalog odnosi ili tko je podnositelj, rješenjem će se odbaciti.

(5) Ako prigovor ne sadrži potpis podnositelja, pozvat će se podnositelj da ga potpiše u roku od 8 dana, a ako to ne učini, prigovor će se odbaciti.

(6) Protiv rješenja o odbacivanju prigovora pravo na žalbu ima podnositelj prigovora.

(7) Prigovor koji ne sadrži druge podatke iz članka 236. uzet će se u razmatranje. Ako prigovor ne sadrži osnovu iz članka 237. stavak 1. ovoga Zakona, ili ona nije jasna, smatrat će se da je prigovor podnesen zbog poricanja prekršaja (članak 237. stavak 1. točka 1.).

(8) Rješavajući o žalbi protiv rješenja o odbačaju prigovora, nadležni prekršajni sud iz članka 94. stavka 2. ovog Zakona rješenjem može:

1. obaciti kao nepravodobnu ili nedopuštenu žalbu,

2. odbiti žalbu kao neosnovanu,

3. prihvatiti žalbu, ukinuti prvostupanjsko rješenje i predmet dostaviti izdavatelju prekršajnog naloga na ponovno odlučivanje,

4. prihvatiti žalbu, preinačiti prvostupanjsko rješenje i prigovor prihvatiti pravodobnim, dopuštenim odnosno potpunim, te ako se radi o prigovoru iz članka 237. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona podnesenom protiv prekršajnog naloga suda ili tijela državne uprave koje vodi prekršajni postupak dostaviti im spis radi provođenja prekršajnog postupka, a ako se radi o prigovoru podnesenom protiv prekršajnog naloga izdanom od drugog ovlaštenog izdavatelja dostaviti mu spis radi dostave spisa sudu ili tijelu državne uprave koje vodi prekršajni postupak radi provođenja prekršajnog postupka. Sud ili tijelo državne uprave će, u ovom slučaju, izdani prekršajni nalog prihvatiti kao optužni prijedlog tužitelja. Pri tom se neće primijeniti odredba članka 117. stavka 4. ovoga Zakona ako prekršajni nalog sadrži podatke o prekršaju i njegovu počinitelju. Ako se, u ovom slučaju, radi o prigovoru iz članka 237. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona, nadležni prekršajni sud iz članka 94. stavka 2. ovog Zakona će postupiti prema stavku 11. ovoga članka.

(9) Ako je podnesen prigovor iz članka 237. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona protiv prekršajnog naloga suda ili tijela državne uprave koje vodi prekršajni postupak koji nisu donijeli rješenje sukladno stavcima 1., 4. i 5. ovoga članka, kao i u slučaju iz stavka 7. ovoga članka, provest će se prekršajni postupak Nakon otvaranja glavne rasprave odnosno prije

ispitivanja okrivljenika izdani će se prekršajni nalog rješenjem staviti izvan snage. Protiv rješenja o stavljanju prekršajnog naloga izvan snage nije dopuštena žalba.

(10) Ako je podnesen prigovor iz članka 237. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona protiv prekršajnog naloga ovlaštenih tužitelja koji nisu donijeli rješenje sukladno stavcima 1., 4. i 5. ovoga članka, prekršajni će nalog skupa s prigovorom dostaviti nadležnom sudu radi postupanja sukladno stavku 9. ovoga članka.

(11) Kada je podnesen prigovor iz članka 237. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona a izdavatelj prekršajnog naloga ne donese rješenje sukladno stavcima 1., 4. i 5. ovoga članka, dostavit će prekršajni nalog zajedno s prigovorom nadležnom prekršajnom sudu iz članka 94. stavka 2. ovoga Zakona, koji će o prigovoru odlučiti odgovarajućom primjenom odredbi ovoga Zakona o žalbenom postupku.

(12) U prekršajnom postupku koji se vodi sukladno stavku 8. točki 4. i stavku 9. i 10. ovoga članka sud nije vezan zabranom iz članka 202. stavka 4. ovoga Zakona.

Članak 239.

(1) Ovlašteni tužitelji iz članka 109. stavka 1. točke 1. i 2. ovoga Zakona prije pokretanja prekršajnog postupka protiv počinitelja prekršaja obvezno će izdati prekršajni nalog (obavezni prekršajni nalog) za:

1. prekršaj propisan odlukom jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave,
2. prekršaj propisan zakonom za koji je kao kazna propisana samo novčana kazna do 5.000,00 kuna za fizičku osobu, do 10.000,00 kuna za počinitelja prekršaja fizičku osobu obrtnika i osobu koja obavlja drugu samostalnu djelatnost, do 15.000,00 kuna za pravnu osobu i do 5.000,00 kuna za odgovornu osobu u pravnoj osobi. Kod prekršaja pravne osobe i u njoj odgovorne osobe, obavezni prekršajni nalog izdat će se kada je uvjet iz ove točke ostvaren u odnosu na počinitelja pravnu osobu.

(2) Ovlašteni tužitelji iz članka 109. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona mogu izdati obavezni prekršajni nalog i ako je za prekršaj propisana novčana kazna veća od iznosa iz stavka 1. točke 2. ovoga članka, ali u tom slučaju za pojedinačni prekršaj ne može se utvrditi novčana kazna veća od iznosa iz stavka 1. točke 2. ovoga članka.

(3) Za prekršaje u stjecaju ovlašteni tužitelj je obavezan izdati prekršajni nalog samo kada su za to ostvareni uvjeti iz stavka 1. ovoga članka za sve prekršaje u stjecaju.

(4) Obaveznim prekršajnim nalogom osim novčane kazne može se izreći i oduzimanje predmeta prekršaja, imovinske koristi, paušalna svota troška izdavanja prekršajnog naloga do 200,00 kuna i stvarni troškovi nastali utvrđivanjem prekršaja upotrebom tehničkih sredstava ili provođenjem potrebnih analiza i vještačenja. Kada je za prekršaj propisana novčana kazna iznad 2.000,00 do 5.000,00 kuna, može se počinitelju izreći i zaštitna mjera zabrane upravljanja motornim vozilom odnosno korištenje strane dozvole za upravljanje motornim vozilom na području Republike Hrvatske.

(5) U postupku izdavanja obaveznog prekršajnog naloga iz stavka 1. i 2. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju i odredbe ovoga Zakona o izdavanju prekršajnog naloga, osim ako odredbama ovoga Zakona o izdavanju obaveznog prekršajnog naloga nije nešto drukčije određeno.

(6) Ako je ovlašteni tužitelj umjesto prekršajnog naloga iz stavka 1. ovoga članka podnio optužni prijedlog, sud taj će optužni prijedlog odbaciti.

(7) Obavezni prekršajni nalog ne može se izdati protiv počinitelja prekršaja koji je u vrijeme počinjenja prekršaja bio maloljetnik

Članak 244.

- (1) Ako sud nije odbacio prigovor koji je podnesen zbog poricanja prekršaja, ili nije donio presudu zbog postojanja nekog od razloga iz članka 196. točke 1. – 4. ovoga Zakona, provest će žurni postupak (članak 221.) i donijeti presudu protiv koje nije dopuštena žalba.
- (2) Ako je prigovor podnesen zbog izrečene kazne ili troškova postupka, sud će izvan rasprave ili žurnog postupka: presudom odbiti prigovor i potvrditi prekršajni nalog, ako nađe da prigovor nije osnovan ili presudom preinačiti prekršajni nalog u pogledu odluke o kazni ili troškovima postupka, ako nađe da je prigovor dijelom ili u cijelosti osnovan.
- (3) Protiv presude iz stavka 2. ovoga članka nije dopuštena žalba.

Članak 245.

- (1) Ako zakonom nije određeno drukčije, novčana se kazna može naplatiti na mjestu počinjenja prekršaja u visini polovice propisanog minimuma ili polovice točno određenog iznosa novčane kazne propisane propisom o prekršaju za prekršaj za koji je kao kazna propisana samo novčana kazna do 2.000,00 kuna za fizičku i odgovornu osobu u pravnoj osobi, do 5.000,00 kuna za okrivljenika fizičku osobu obrtnika i fizičku osobu koja se bavi drugom samostalnom djelatnošću i do 15.000,00 kuna za pravnu osobu i s njom izjednačene subjekte, ako je službena osoba ovlaštenog tužitelja, osim oštećenika, prekršaj utvrdila:
1. obavljanjem nadzora u okviru svoje nadležnosti,
 2. neposrednim opažanjem,
 3. uporabom tehničkih uređaja,
 4. pregledom vjerodostojne dokumentacije.
- (2) Kada se radi o prekršaju pravne osobe i u njoj odgovorne osobe, novčana se kazna može naplatiti, prema pravilima iz stavka 1. ovoga članka, pravnoj osobi i odgovornoj osobi i kada su za to ostvareni uvjeti iz stavka 1. ovoga članka samo u odnosu na pravnu osobu.
- (3) Usmeno izrečena novčana kazna prema uvjetima stavka 1. ovoga članka naplaćuje se od počinitelja prekršaja uz izdavanje potvrde o tome. Na isti se način može odmah naplatiti i trošak utvrđenja prekršaja putem tehničkih uređaja.
- (4) Ako počinitelj prekršaja, sukladno stavku 1. i 2. ovoga članka, plati izrečenu novčanu kaznu i trošak utvrđenja prekršaja, neće se voditi prekršajni postupak, izrečena kazna se ne unosi u prekršajnu evidenciju, a počinitelj prekršaja se ne smatra osobom osuđenom za prekršaj.
- (5) Ako policijski službenik postupajući sukladno stavku 1. ovoga članka počinitelju prekršaja koji nema prebivalište ili stalno boravište u Republici Hrvatskoj izrekne novčanu kaznu i odredi troškove postupka a on odbije platiti kaznu i troškove, policijski službenik može počinitelja dovesti prekršajnom sucu uz podnošenje optužnog prijedloga. Prekršajni će sudac odmah ispitati privedenog počinitelja prekršaja. Ako pri tom nisu se stekli uvjeti za zadržavanje okrivljenika sukladno odredbi članka 135. stavka 3. ovoga Zakona, sudac može postupiti sukladno članku 136. ovoga Zakona.
- (6) Kada policija tijekom obavljanja poslova nadzora utvrdi da je počinjen prekršaj, za koji je propisana samo novčana kazna do 1.000,00 kuna, osobito lake naravi i da počinitelj nije prije činio slične prekršaje, može umjesto postupanja sukladno stavku 1. i 2. ovoga članka izdati pisano ili izreći usmeno upozorenje počinitelju prekršaja.
- (7) Postupanje policije prema stavku 6. ovoga članka potanko će se urediti pravilnikom ministra nadležnog za unutarnje poslove.